

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 14 augusti 2002

Mål T-198/02 R

N
mot
Europeiska gemenskapernas kommission

”Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Disciplinärt
förfarande – Avsättning från tjänsten”

Fullständig text på franska . . . . . II - 763

Saken: Begäran om uppskov med verkställigheten av beslut av den 25 februari 2002 varigenom tillsättningsmyndigheten vidtagit en disciplinär åtgärd mot sökanden i form av avsättning från tjänsten utan minskning eller indragning av rätten till avgångspension enligt artikel 86.2 f i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna.

Avgörande: Begäran om uppskov med verkställigheten avslås. Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Sammanfattning av beslutet

1. Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Villkor för bifall – Krav på skyndsamhet – Ideell skada som inte kan avhjälpas bättre under det interimistiska förfarandet än vid avgörandet i sak – Föreligger inte (Artikel 242 EG, förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.2)

2. Interimistiskt förfarande – Uppskov med verkställigheten – Villkor för bifall – Allvarlig och irreparabel skada – Bevisbörda – Rent ekonomisk skada (Artikel 242 EG, förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 104.1 och 2)

1. Syftet med förfaranden om interimistiska åtgärder är inte att säkerställa skadeersättning utan att garantera att avgörandet i sak får full verkan. För att uppnå det sistnämnda syftet är det nödvändigt att de begärda åtgärderna är av skyndsam art, på så sätt att det för att undvika att sökandens intressen skadas på ett allvarligt och irreparabelt sätt är nödvändigt att dessa åtgärder vidtas och ges rättsverkningar redan före det att målet avgörs i sak. En skada i form av återverkningar på en tjänstemans mentala tillstånd är, i princip, en oundviklig och omedelbar följd av verkställigheten av ett beslut att vidta en disciplinär åtgärd i form avsättning från tjänsten. Ett eventuellt uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet skulle dessutom inte i högre grad kunna avhjälpas en sådan ideell skada än en eventuell senare ogiltigförklaring av detta beslut då målet avgörs i sak.

(Se punkterna 50, 52 och 53)

Hänvisning till domstolen den 25 mars 1999 i mål C-65/99 P(R), REG 1999, s. I-1857, punkterna 60, 61 och 62; förstainstansrättenden 10 september 1999 i mål T-179/99 R, REGP 1999, s. I-A-155 och II-811, punkt 25; förstainstansrättenden 9 augusti 2001 i mål T-120/01 R, De Nicola mot BEI, REGP 2001, s. I-A-171 och II-783, punkt 43

2. Det åligger den som ansöker om uppskov med verkställigheten att styrka att han inte kan invänta utgången i huvudsaken utan att åsamkas en skada. En skada av rent ekonomisk art kan i princip inte anses irreparabel eller svårligen reparabel, eftersom den senare kan ersättas ekonomiskt. Det ankommer på förstainstansrätten att mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet avgöra om den omedelbara verkställigheten av det beslut som avses med begäran om uppskov kan åsamka sökanden allvarlig och omedelbar skada som inte kan avhjälpas ens genom att beslutet ogiltigförklaras då målet avgörs i sak.

(se punkterna 50, 55 och 57)

Hanvisning till domstolen den 3 juli 1984 i mål 141/84 R, De Compte mot parlamentet, REG 1984, s. 2575, punkt 4; förstainstansrätten den 26 februari 1999 i mål T-203/98 R, Tzikis mot kommissionen, REGP 1999, s. I-A-37 och II-167, punkt 50; förstainstansrätten den 29 april 2002 i mål T-300/01 R, De Nicola mot BEI, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 59